N. 2306.

CURRENDA XVI.

A. D. 1861.

Nr. 1696.

Formalitates penes juramentum observandæ, C. R. Subselliis in memoriam revocantur.

Supremum C. R. Judicium, Provinciale (Oberlandesgericht) Cracoviense intuitu harum formalitatum juxta Notam Ejus Indors. de 27. Maji a. c. N. 1908 sequentem ad C. R. Judicia emisit commemorationem.

„Nach der Eröffnung des Tarnower bischöflichen Consistoriums ddto. 31. Jänner l. J. Z. 264 soll bei einem Gerichte der Fall vorgekommen sein, daß bei Beeidigung eines Christen die gesetzlichen Förmlichkeiten nicht beobachtet wurden. Dieses k. k. Oberlandesgericht sieht sich daher veranlaßt, sämmtlichen Gerichten in dieser Beziehung das vierzehnte Hauptstück der galizischen Gerichts-Instruktion, dann die §§. 233, 234, 235 und 236 der g. G. O., ferner den §. 131 der St. P. O., endlich die Hofdekrete ddto. 17. November 1826. Z. 2231 und ddto. 21. Dezember 1832. Z. 2582 zur genauen Darnachachtung in Erinnerung zu bringen. Krakau den 27. Mai 1861."

Citationes in ea contentæ præscribunt nimirum, ut juramentum excipiatur coram Crucifixo et accensis 2. candelis cereis, nec non præmonitio fiat de gravitate juramenti ac de sequelis perjurii funestis &c. Hoc pro notitia &c. cum excitatione Ven. Cleri, quatenus omni data occasione populum fidelem de sanctitate juramenti non minus, quam de perjurii detestatione, de sequelis ejus horrendis edocere satagat; insuper morem antiquum a parochianis observari faciat, vigore cujus juraturi summa cum reverentia et anxia conscientia ad tantum erga Deum officium, imo prævie, ante deponendum juramentum, ad confessionem sacram accedere solebant. E ses. 27. Junii 1861.

L. 1013.

Uwagi nad Brewiarzem w szczególności,

według Ambergera i t. p. — Dalszy ciąg do Kur. XV. r. b.

Nieszpory.

Równie jak początek, tak i koniec dnia, zachód słońca od samych pierwiastków kościoła nabożeństwu był poświęcony. Wieczorna psalmodia o 5ciu psalmach, Capitulum z hymnem, śpiewem N. M. P. „Magnificat" i stósowną modlitwą, gdy ją zaraz po zachodzie słońca odmawiano lub odśpiewano, nazywały się Vesperæ, które przepolszczono na „Nieszpory"

One przypominają nam ową ofiarę wieczorną, którą codziennie z kadzideł palono w Jerozolimskiéj świątyni *) przypominają ustanowienie Przenajświętszego Sakramentu, oraz zdjęcie z krzyża a **Kompleta** pogrzéb naszego Zbawiciela o tym czasie wieczornym. —

Słuszne to są powody do bywania na nieszporach, także dla osób świeckich, szczególnie w niedzielę i uroczystości, które dnie całkiem nabożeństwu poświęcone być powinny, zwłaszcza, gdy przed nieszporami, nauki katechizmowe od kapłanów miewane być winny. Przypomina się więc dusz pasterzóm, aby powierzonych sobie wiernych Chrystusowych ku pożytkowi ich duchownemu usilnie skłaniali do uczęszczania na nieszpory osobliwie młodzież i dzieci dla katechizacyi popołudniowéj, która należycie prowadzona nawet dorosłym niekiedy pożyteczniejsza od kazań bywa; a gdy każdy katolik w każdą niedzielę i święto mszy św. z kazaniem lub nauką słuchać powinien, przeto ci parafiani, którzy niestety temu obowiązkowi rano zadosyćuczynić nie są w stanie, temu wynadgrodzić winni przybyciem na nieszpory i słuchaniem nauki katechizmowéj. Okazuje to wielką obojętność dla służby Bożéj, jeżeli w czasie nieszpornym więcéj znajdzie ludzi na publicznych miejscach, na przechadzkach, w domach uciech światowych nawet w domach rozpusty, zbytków i pijaństwa, w szynkach i karczmach *żydowskich*, niżeli w domie Bożym.

Liczba pięciu psalmów wprowadzoną została do nieszporów, dla przebłagania za grzéchy w ciągu dnia przez nadużycie *pięciu zmysłów* popełnione, i na uczczenie 5 Ran Chrystusowych.

Kształt więc nieszporów równy jest Wielbieniom (Laudes) które też wedle swego stanowiska w kościelnym dniu i podług znaczenia w ścisłym stósunku do siebie stoją, który się wyraża w śpiewach: „Benedictus“ i „Magnificat“ Ale taki stosunek upatrywać tylko można w Nieszporach tak zwanych **drugich** (in II. Vesperis) Jeśli Officium rozpoczyna się od **pierwszych** Nieszporów (a I. Vesperis) wtedy bogomodlca myśl odwraca od uroczystości poprzedzającéj, i zwraca oko na officium nowe, na jego znaczenie, na jego stanowisko w kościele bożym, i czasem tylko wraca się a to w modlitwie o święcie ustępującém nowemu. Pierwszy „Benedictus“ jest śpiéw proroczo na bliskie zbawienie poglądającego ducha; drugi jest dziękczynném Boga wielbieniem od duszy, która już w sobie wszystkie skarby owoców odkupienia nosi, n. p. kapłan poświęcenie, oświecenie, przejednanie Boga dla siebie i drugich, wzrost w cnotach chrześcijańskich, Jezusa w sercu po ś. komunii &c.

Wielbienia są wyrazem spodziewającego się, nieszpory wyrazem miłością nasyconego serca. Jak Laudes aż do Capitulum więcéj się do Nokturnów wiążą i niejako odcisk przedstawić się mającego obrazu dnia w 5ciu psalmach i antyfonach oddają, od Capitulum zaś więcej ku nowemu dniowi się zwracają: tak wiążą się nieszpory aż do Capitulum bar-

---

*) „Gdy je (łampy) stawiać będzie (kapłan) pod wieczór, będzie palił wonności... przed Panem“ a Psalmista odzywa się: „Niech idzie modlitwa moja, jako kadzenie przed oblicznośc Twoją, a podnoszenie rąk moich..... ofiara wieczorna.“ (140. 2.)

dziej do dokonanego życia dniowego, przeglądając go w jego okresach, stojąc przy celu osiągnionym, a od Capitulum witają nowy dzień niebiański nigdy się niekończącego, ani zmieniającego się żywota. Jako Laudes myśl dniową ku jéj przeprowadzeniu przedstawiają, wykazują ją nieszpory jako szczęśliwie dokonaną. Jak Laudes wschodzące słońce poranną pieśnią witają, żegnają się z niém nieszpory.

Jak myśl dniowa rozwiniętą i przeżytą być ma, głoszą Laudes; jak już rozwiniętą i przeżytą była, treścią jest nieszporów. Dla tego mają Officia uroczystości najczęściéj dla Wielbień i Nieszporów równe **Antyfony, Capitula, wierszyki i responsoria.**

Nieszpory nie rozpoczynają się hymnem, ponieważ same w sobie niosą charakter hymnodyi jako wypływ z serca, życiem dniowém rozjarzonego. Dopiero gdy od Capitulum duchowe usposobienie modlącego się wyżej się jeszcze wznosi, myśl zwraca się za zwyczaj na uroczystość następującą, na skazówkę do naśladowania, albo na pobudkę do chwalenia Świętego właśnie przypadającego, przyłącza się hymn, jako śpiéw zachwyconego już to z powodu uroczystości, lub z tryumfu, już to z powodu bohaterskich czynów tego, lub owego Niebiana już ukoronowanego, w którym odważa się pielgrzym jeszcze tu walczący wplatać swoje prośby gorące, stósowne do obchodu. Pięć Psalmów nieszpornych odpowiadają treścią psalmóm Wielbień, gdyż one to jako dokonane wykazują, co te jako rozpoczynające się zadanie życia dniowego oznaczają. Tak zawiera w niedzielę pierwszy psalm nieszporny (Ps. 109.: „*Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis*“ t. j. *Rzekł Pan Panu memu: siedź na prawicy mojéj.* Ogólny zarys królewskiego urzędu Zbawiciela, który Jemu oddanym został od Boga Ojca, gdy swe kapłaństwo i zwycięstwo dokonał, które pierwszy psalm Wielbień: *Dominus regnavit* t. j. *Pan królował....* przepowiedział i w początku nadmienił. W tym wspaniałym Psalmie opiéwa kościół przedwieczne pochodzenie Syna Bożego, Jego kapłaństwo również wieczne oraz Jego wniebowstąpienie ku równemu podzielaniu wiecznego i nieograniczonego panowania nad światem. Gdy drugi Psalm chwalb piérwsze wnijście w odkupienie, w zwycięztwo i królestwo Zbawiciela przedstawia, widzi je drugi psalm nieszporny: (Ps. 110. „*Confitebor Tibi, Domine! in toto corde meo, in consilio justorum et congregatione*“ t. j. *Będęć wyznawał Panie! wszystkim sercem mojém: w radzie sprawiedliwych i w zgromadzeniu....* jako ustalone w kościele, w którym „pewne są wszystkie przykazania Jego, utwierdzone na wieki wieczne, uczynione w prawdzie i w prawości, przez który posłał odkupienie ludowi swemu i w którym na wieki przymierze swoje postanowił.“ Kościół opiéwa w nim dobrodziejstwa rządów swojego Boskiego Oblubieńca i wysławia ustanowienie Boskiéj uczty, do któréj wezwane są wszystkie pokolenia, na ten świat przychodzące.

Trzeci Psalm nieszporny: (Ps. 111. „*Beatus vir, qui timet Dominum, in mandatis Ejus volet nimis*“ t. j. *Błogosławiony mąż, który się boi Pana: w przykazaniu jego będzie się kochał wielce*“ ogłasza męża jako błogosławionego, który się boi Pana i wielkie upodobanie w przykazaniach Jego znajduje“ a który z rana (w 3cim Ps. Wielbień) woła:

„Boże mój! Ciebie pragnie dusza moja.“ „Sitivit in te anima mea.“ Tu wykazuje, co odkupienie w wnętrzu *) człowieka działa, tam, jak się na zewnątrz **) w postępowaniu odbija. Obok prostego i rzewnego opisu szczęśliwości sprawiedliwego: jak to możne jego pokolenie, jakie błogosławieństwo, sława i bogactwa, światłość w ciemnościach &c. przedstawia ten Psalm obraz grzésznika, który w ciągu życia smutny, w chwili śmierci zębami zgrzyta, i ze strachu usycha a po śmierci na miejsce kary idzie, gdzie się, z nadzieją wyjścia zeń rozstaje.

Czwarty Psalm nieszporny (Ps. 112. *„Laudate pueri Dominum“* t. j. *Chwalcie dzieci! Pana,: Chwalcie imię Pańskie* wzywa do wdzięczności za dokonane odkupienie na ziemi. Kiedy kościół w Wielbieniach (w śpiewie 3. pacholąt w piecu ognistym) wezwanie wszystkich stworzeń do chwały Bożej za odkupienie, a w 3cim Nieszporów psalmie przypomniał już sprawiedliwym, że Pan ich uszczęśliwia, dopóki chętnie noszą Jego słodkie jarzmo, zachęca ich słowy: *Chwalcie dzieci, Pana....* aby sami opiewali swoje szczęście, jako dzieci sławiali dobroć swojego w Chrystusie Panu Ojca, który strzeże ubogiego i słabego i wywyższa go równo z książętami, gdy u Niego niema różnicy stanu, prócz różnicy dobrego od złego. A dzieci wdzięczne jednogłośnie wołają: *Sit nomen Domini benedictum &c. niech będzie imię Pańskie błogosławione!*

Od pobudek osobistysh, które każdego do miłowania Boga zniewalają, przechodzi kościół do podniet, wypływających z wdzięczności za szczególną opiekę Boga nad ludem swoim według piątego Psalmu nieszpornego (Ps. 113. *„In exitu Israel de Aegypto, domus Jacob de populo barbaro“* t. j. *Gdy wychodził lud Izraelski z Egyptu; dom Jakubów z ludu pogańskiego*) gdy przenosząc nas wstecz o przeszło 3500 lat po nad brzegi morza czerwonego i na pustynie arabskie rozwija oczóm naszym wspaniały obraz cudów, które Bóg zdziałał dla wyprowadzenia Izraelitów z Egyptu i oddania im w posiadłość ziemi obiecanéj. Pod temi cudami ukazuje nam kościół cuda jeszcze chwalebniejsze i bardziéj pocieszające, zdziałane na korzyść naszą: wyswobodzenie przez chrzest i pokutę jakby przez morze czerwone, z niewoli czarta, grzéchu, śmierci i piekła..., wiarę, przewodniczącą nam na pustyni życia, jak słup przewodniczył Izraelitóm; prawo łaski, które zstąpiło z góry kalwaryi, jak stary zakon z Synaju; chléb chrystusowy, który cudownie nas zasila jak manna Hebrajczyków, a te cuda nowego przymierza są znowu zakładem jeszcze większych cudów, przez które nas Pan z pustyni życia do niebieskiego przeprowadza Jeruzalem a które dobrodziejstwa nam tu przypomina kościół. Daléj porównywając Boga wszechwładnego z bałwanami pogaństwa, nalega na nas, abyśmy nierozdzieleni między Bogiem a światem — całkiem przywiązali się do Pana naszego, który nam tak jasne dał dowody swojéj wielkości potęgi i dobroci. Jego Antyfona z tegoż samego Psalmu wyjęta: *„Nos qui vivimus bene-*

---

*) Myśl od samego świtu o Bogu, tęsknota ku Niemu; ufność w miłosierdziu, radość z uwielbienia Go....

**) Zlituje się i pożycza, miarkuje swe mowy; nie porusza się wśród prześladowań, hojnie daje ubogim.

dicimus Domino" t. j. *My którzyśmy żywi, błogosławimy Panu...* jest gdyby odpowiedzią na piąty Psalm Wielbień, 3. Psalmy uwielbień zawierający 1) iż my, wyprowadzeni z niebezpieczeństw, zagrażających żywotowi duchownemu, abyśmy z Bogiem w wieczności się cieszyli, Jego wychwalać powinni. Na *święta* widzimy dla 1wszych Nieszporów przeznaczony 5. Psalm (116.) *Laudate Dominum omnes gentes*, za *In exitu Israel* t. j. *Chwalcie Pana wszyscy poganie...* którym wzywa kościół Boży wszystkie narody do wychwalenia Pana za świadczone dobrodziejstwo odkupienia, czyli za miłosierdzie i obietnice tym, którzy z niego już skorzystali lub korzystają 2) w 2gich zaś nieszporach Męczenników Ps. 115. *Credidi*, *propter quod locutus sum* t. j. *Uwierzyłem*, *przeto żem mówił* bliżéj oznacza ofiarę, którą Panu męczeństwem swojém nieśli 3) a w Nieszporach Wyznawców Biskupów wyraża Ps. 121 *Memento Domine*! *David* t. j. *Pomnij Panie na Dawida* ich sławne działania dla Królestwa Chrystusowego. 4) Widząc kościół otwierające się niebo na swoje przyjęcie i na dokonanie swojego szczęścia przez udział w nieśmiertelności szuka tłumacza swych uczuć wdzięczności i znajduje go w głosie Najświętszéj Maryi Panny „Magnificat... Wielbi dusza" Jest to śpiéw wzniosły, zachwyt niewysłowionéj miłości królowéj nieba, na intonacyją którego całe zgromadzenie powstaje, by okazać uszanowanie dla słów Maryi tudzież radość i zaspokojenie serca, przepełnionego łaskami i gotowego na wszystko ku udowodnieniu swéj wdzięczności. Używane tu kadzenie godłem jest wiary zgromadzonych i gorącości ich modłów. Śpiew ten wspaniały, który poprzedza kollektę 5) t. j. modlitwę ze mszy, tak zwaną z powodu, że jest gdyby zbiorem wszystkich modłów i życzeń, które się obecnie do Boga zanoszą, ma być także wedle treści przydanéj Antyfony rozumiany albo jako cześć od kościoła, który w każdéj tajemnicy potęgę i zmiłowanie Boga, w niéj się objawiające uwielbia; albo jako wysławianie od świętego, który Bożą łaskę podobnie na sobie doświadczył, jak Najświętsza Dziewica; albo jako podzięka w pokucie z Bogiem przejednanego serca. Śpiéw Najśw. Bogarodzicy nader stósownie z Officium nieszpornem się łączy, gdyż Ona po upływie długiego dnia zeszłych wieków, gdy się świat już ku wieczorowi pochylał, światłość wiekuistego słowa w swém błogosławioném ciele począwszy wnet te wielbiące Boga słowa w zachwyceniu wyrzekła: „Magnificat &c." Według wzoru

---

1) „Laudate Dominum de cœlis t j. Chwalcie Pana na Niebiesiech Cantate Domine canticum novum t. j. Śpiéwajcie Panu pieśń nową. Laudate Dominum in Sanctis ejus t. j. Chwalcie Pana w Świętych Jego."

2) „Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus et veritas Domini manet in æternum t. j. bo się umocniło nad nami miłosierdzie jego, a prawda Pańska trwa na wieki."

3) „Calicem salutaris accipiam... pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus t. j. kielich zbawienia wezmę... Droga przed oblicznością Pańską, śmierć Świętych jego...."

4) Łagodność w postępowaniu, gorliwość o dom boży, uczęszczanie do niego; błaganie o świętobliwość i o miłosierdzie dla kapłanów......, wyraża ów psalm prócz błogosławieństwa rozlicznego.

5) *Collecta* od *colligere*, *zbiérać*.

Matki Chrystusa wielbi cały kościół powszechny, który matką jest wszystkich chrześcijan i też samą światłość w sobie nosi, którą Ona w żywocie swoim poczęła, gdy się dzień ku wieczorowi nachyla, Boga godną czcią a pełny uczucia dziękczynnego za odebrane dobrodziejstwa raduje się duchem w Bogu, Zbawicielu swoim.

Po Modlitwie jeszcze raz kapłan ludowi wynurza swe pozdrowienie życzliwe powtarzając *Dominus vobiscum* i wzywa już to do podzięki za sposobność użyczoną do nabożeństwa, już to do dalszego wielbienia Boga, mówiąc: *Benedicamus Domino.... Deo gratias* *)

Kończąc Nieszpory kapłan przypomina sobie tych, *którzy już dni swoje skończyli i ten straszliwy termin odprawili*, i tonem nieco przytłomionym wiersz odśpiewuje, choć i wystawiony Najśw. Sakrament: *Fidelium animae* **) poruczając raz jeszcze dusze wiernych zmarłych miłosierdziu Boskiemu.

Jeśli po Nieszporach nie następuje kompleta, jak to n. p. po Nieszporach w kościele uroczystych, dodaje się „Pater noster“ po odmówieniu onegoż śpiéwa się *Dominus det nobis suam pacem...* i zaintonuje się jedna na końcu komplety znajdujących się Antyfon o N. M. P.

L. 2181.

Prośba o wyśledzenie koni skradzionych.

JX. Janowi Szczurkowi Plebanowi w Tymbarku, 9go na 10. sierp. r. b. w nocy ukradziono parę koni; mianowicie klacz cisawą, mającą 5 lat, nogi czarne, która cokolwiek się strychuje na tylne nogi, od źrebięcia, które ma 3 miesiące, i zostało w domu.

Drugi jest koń, 4 lata, cisawy, trochę ma obtarte około piersi od chomąta, na tylnich nogach między kopytem ma białe płatki; te konie są 16 miary.

Ktoby jaką dał wiadomość, odbierze sowitą nagrodę.

Poszkodowany prosi Szanownych Współbraci przez Nas o wyszukanie téj znacznéj zguby. Częste kradzieże koni każą się domyśliwać istnienia towarzystwa bardzo zgubnego, którego wykrycie i wytępienie nader pożądane. Z pos. 22. sierp. 1861.

N. 2043

Prospekt na zupełne wydanie dzieł Długosza.

Odebraliśmy znaczną ilość egzemplarzy wspomnionego Prospektu do rozesłania. Wyprawiwszy z Kurendą XV. b. r. po kilka egzemplarzy dla każdego Dekanatu, tuszymy sobie, że Wielebne Duchowieństwo takiemu przedsięwzięciu chwalebnemu nie odmówi Swego wsparcia. Z pos. 8. sierp. 1861.

---

*) Te słowa „Deo gratias“ Durand I. 5. c 2. n. 7. ściąga na „Deus in adjutorium“ gdy mówi: „Quia Dominus ait: Sine me non potestis facere quidquam, ideo in singulis horis sacerdos incipit: „Deus in adjut.“ et singulæ finiuntur per „Deo gratias“ et sic initium et finis referuntur ad idem sclc. ad Deum. qui est α et ω i. e. principium et finis.“

**) Gawant Lect. V. c. 22. n. 4. o wierszu: „Fidelium animæ“ pisze: “Omnino extremum locum habere debet: novissima est enim mors, ait S. Paulus I. Cor. 15.“

L. 2303.
„Książka do nabożeństwa dla wszystkich prawowiernych katolików."

P. Feitzinger księgarz Bialski wydał kosztem swoim *Książkę do Nabożeństwa*, pod tytułem powyższym, która nazywać się ma *nowym Duninem* i sprzedaje się po różnych cenach, jak to okazują egzemplarze ogłoszenia tu ·/. załączone. Szanowne Duchowieństwo poleci takową ludowi jako pożyteczną z tych zalet, które w niéj znajdzie.

Z pos. 29. sierpnia 1861.

1884. 1954. + 1955 + 1956. 2115. 2116. 2130. + 2131. 2125. 2203. 2216. 2254. 2255. 2270. 2308.
Continuatio collectionum piarum publicatur.

I. E Dec. *Vielic.* 6 fl. 50 c. pro schola agraria in *Czernichów* e *Kosocice Wieliczka*, *Zabierzów*, 20, 30, 50 x. e *Wróblowice* 1 fl. e *Podgórze* 1 fl. 50 c. e *Niepołomice* 3 fl. II. E Dec. *Bochn.* A) 3 fl. in subsidium Societatis S. Bonifacii B) 3 fl. pro incolis villæ Rylice. C) 3 fl. in auxilium pagi Kupczyńce, et hæc a Ven. Clero Decanatus. III. E Dec. *Ropczyc.* 69 fl. pro Bulgaris, videlicet e *Zawada* 4 fl. e *Lubzina* 5 fl. e *Witkowice* 8 fl. ex *Ocieka* 10 fl. e *Brzeźnica* 15 fl. e *Dębica* 26 fl. 59 c. V. A. IV. E Dec. *Łącensi* 53 fl. 40 x. ut 4 fl. pro 10 libellis „Józefata dolina" et 49 fl. 40 x. a 7 Esiis, nimirum e *Łukowica* 1 fl. 30 x. e *Jazowsko* 2 fl. e *Kanina* 4 fl. 20 x. e *Czarnypotok*, *Kamienica* et *Przyszowa* per 7 fl. et 30 x. e *Łącko* 20 fl. V. E Dec. *Dobczyc.* a) 2 fl. 10 c. e Wiśniowa et b) 3 fl. pro 10 exemp. „Józefata dolina" in rem Bulgaror. VI. E Dec. *Dąbrov.* a) 3 fl. pro 10 libellis et b) 108 fl. pro iisdem, puta e *Luszowice* 2 fl. ex *Olesno, Żabno* et a D. *Łozińska* per 5 fl. e *Bolesław* et *Odporyszów* per 10 fl. e *Radgoszcz* 9 fl. e *Gręboszów* 12 fl. e *Dąbrowa* 15 fl. e *Szczucin* 17 fl. ex *Otwinów* 18 fl. V. A. VII. A. M. Dna. Victor 10 fl. et a Gymnasiastis hujatibus ex occasione Onomastici Illmi Præsulis 21 fl. 12 x. pro Bulgaris. VIII. E Dec. *Myślenic.* 92 fl. 25 c. pro iisdem, utpote ex *Harbutowice* 1 fl. 28 x. a Parochianis et a Ro *Zieleński* Exp. 2 fl. 16 x. e *Bieńkówka* 2 fl. 40 x. e *Lanckorona* 3 fl. 10 x. e *Jawornik* 6 fl. 60 c. e *Krzywaczka* et *Pcim* per 7 fl. et ultro... a Ro *Korduel* 50 x. e *Myślenice* 11 fl. 12 x. e *Lubień* 22 fl. e *Sulkowice*, videlicet 4 fl. 52 x. a Ven. Parocho et 24 fl. a. Parochianis. IX. E Dec. *Pilzn.* 9 fl. 20 x. i. e. 4 fl. 60 c. pro Infantia Jesu et totidem pro Societ. S. Bonifacii a Ven. Clero, nimirum a V. V. C. C. *Pilz.* et *Lisiagor.* per 1 fl. et reliquis per 70. 50. 30. 25. 20. 15. centis. X. E Dec. *Makov.* 175 fl. 83 $\frac{1}{2}$ x. pro Bulgaris, utpote a) pro 15 libellis Jozef. dolina 4 fl. 50 c. b) e collectione 171 fl. 33 $\frac{1}{2}$ c. puta: e *Lachowice* 3 fl. 10 x. e *Raba* 5 fl. e *Tarnawa* et *Zembrzyce* per 6 fl. 40 x. e *Krzeszów* et *Łętownia* per 10 fl. e *Rabka* 11 fl. ex *Osielec* 12 fl. 11 $\frac{1}{2}$ x. e *Jordanów* 14 fl. 20 x. e *Zawoja* 15 fl. 18 x. e *Maków* 16 fl. e *Mucharz* 18 fl. e *Sucha* 21 fl. e *Sidzina* 23

fl. 34 x. e *Spytkowice* nihil. XI. E Dec. *Wadovic.* a) pro Kupczyńce 1 fl. e *Palczowice* b) pro Maronitis e Klecza 3 fl. 50 x. c) pro Bulgaris e 14 libellis „Joz. Dolina" 4 fl. 20 x. d) e Collectione: a *Graboszyce* et *Radocza* per 1 fl. a *Frydrychowice* et *Klecza* per 3 fl. &c. ab *Inwałd* 4 fl. 16 c. a *Palczowice* et *Ryczów* per 5 fl. a *Barwałd* et *Rzyki* per 7 fl. &c. ab *Andrychów*, *Chocznia* et *Wieprz* per 10 fl. &c. XII. E Dec. *Brest.* 62 fl. 78 x. pro Bulgaris, videl. a Ven. Clero et a Parochianis in *Porąbka* 11 fl. 40 x. in *Brzesko* 5 fl. 30 c. in *Jasień* 10 fl. 10 c. in *Lipnica* 14 fl. in *Poręba* 2 fl. 84 c. in *Uszew* 8 fl. 90 c. in *Vetero-Wiśnicz* 3 fl. 14 c. a solo Ven. Clero in *Rajbrot* 1 fl. in *Wojakowa* 2 fl. in *Chronów* 3 fl. in *Iwkowa* et *Gosprzydowa* 30. 80 x.

His cunctis P. T. Benefactoribus pax et benedictio largissima! E reliquis Parochiis cum desiderio expectatur collectionis resultatum.

L. 1814.

Wezwanie powtórne do wyszukania Katarzyny Cichońskiej

Już raz Wielebne Duchowieństwo do wyszukania Katarzyny z Rączków *Cichońskiéj* w księgach umarłych, która w Kannie do Bolesławskiéj parafii należącéj opuściła męża Tomasza Cichońskiego r. 1830 mająca wtedy lat 34 i prawdopodobnie gdzie w Obwodzie Tarnowskim lub Bocheńskim podczas lat cholery umarła.

Mąż opuszczony, mając znaczne gospodarstwo potrzebuje żony. Ponieważ pierwsze wezwanie do przejrzenia ksiąg zejścia upragnionego nie miało skutku, może głos z ambony żywy prędzéj pożądany odniesie skutek. Prosi zatem Tomasz Cichoński Szanowne Duchowieństwo o najrychlejsze z ambony zawezwanie parafijan celem odkrycia pobytu lub zejścia Katarzyny urodzonéj z Rączków. Wielebne Duchowieństwo zawsze do uczynków miłosierdzia skore, użyje wszelkich sposobów do wykrycia zgubionéj i doniesie Nam w przeciągu m. *września* r. b. za pośrednictwem Przewiel. Dziekanów Swoich o skutku pomyślnym lub niepomyślnym.

Z pos. 8. sierpnia 1861.

Josephus Alojsius,

Episcopus Tarnoviensis.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 29. Augusti 1861.

PAULUS PIKULSKI, Cancellarius.

Typis Anastasii Rusinowski Tarnoviæ.